

βλαστάρι

βλαστάρι, το, ουσ. [<μσν. βλαστάριον, υποκορ. του αρχ. ουσ. βλαστός + κατάλ. -άριον], το βλαστάρι· (χαϊδευτικά) το μικρό παιδί, ιδίως το μοναδικό παιδί μιας οικογένειας: «όταν βλέπει το βλαστάρι του, κατουριέται απάνω του απ' τη χαρά του». (Λαϊκό τραγούδι: *να μαραθείς βλαστάρι μου ποτέ δε θα σ' αφήσω και με το αίμα της καρδιάς εγώ θα σε ταΐσω*). Υποκορ. **βλασταράκι, το**.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας